

Ἡ διαχείρισις τοῦ **ΑΣΤΕΟΣ** ἀνατέθη εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς **ΕΣΤΙΑΣ** (ὁδὸς Σταδίου μεγάλη εἰκία Παύλου Λάμπρου) καὶ πρὸς αὐτὸ τοῦ λοιποῦ πρέπει ν' ἀπευθύνηται πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα ἐν γένει τὴν δοσοληψίαν, τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὴν ἀποστολὴν φύλλων, κλπ.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ περὶ ἀποστολῆς φύλλων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς των κ. κ. συνδρομηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποτίσωσι τὴν ὀφειλὴν των, διότι ἄλλως ἀνυπερθέτως θα διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Οἱ κατὰ τόπους ἡμέτεροι ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται τοῦ λοιποῦ νὰ συνεννοῶνται ἀπευθείας μετὰ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς **ΕΣΤΙΑΣ**.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Ὑπάρχει ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐκκλησίᾳ μνημονεύει οὐχὶ ἐνὸς ἢ δύο ἀγίων χωριστά, ἀλλὰ πάντων τῶν ἀγίων συλλήβδην. Καὶ ἀνάλογον πράττομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον. Ἀφ' οὗ ἐν τῇ προχείρῳ πινακοθήκῃ μας παρουσιάσαμεν μίαν πρὸς μίαν τὰς μορφὰς τῶν ἀνδραγαθησάντων κατὰ τὰ σύνορα, σήμερον δημοσιεύομεν τὰς εἰκόνας ὁμίλου τραυματιῶν στρατιωτῶν, νοσηλευμένων ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ Λαρίσσης. Οἱ πλείστοι τούτων εἰσιν ἄγνωστοι κατ' ὄνομα. Οὐχ' ἦττον ἔπρεπε νὰ μὴ μείνῃ ἄγνωστος καὶ ἡ φυσιογνωμία αὐτῶν. Εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐπραξεν καὶ οὗτοι τὸ καθήκόν των, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ πληγαὶ των, ἐξ ὧν πολλαὶ ἦσαν λίαν ἐπικίνδυναι. Διότι ἡ σφαῖρα ἄλλου μὲν διήλθε διαμπερῶς τὸν τράχηλον, εἰς ἄλλου δ' εἰσῆλθε τὸ στόμα θραύσασα ὀδόντας, καὶ ἄλλου ἔτρωσεν ἕτερον μέρος τοῦ σώματος ἐπικινδύνως. Εὐτυχῶς χάρις εἰς τὴν πεφωτισμένην συνδρομὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς θαυμάσις περιποιήσεις, οὐδεὶς τῶν τραυματιῶν τῶν νοσηλευθέντων ἐν τῷ νοσοκομείῳ Λαρίσσης ἀπέδωκεν. Πάντες ἐξῆλθον ἢ ἐξέρχονται προσεχῶς ἰαθέντες ἐκ τῶν τραυματίων των, ἅτινα εἶνε ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς γενναιότητός των. Διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ θὰ ὑποθάληται νῦν τί πολέμικόν αὐτοῦ ζώπουρον, μέχρις οὗ σημάνῃ ἡ μεγάλη ὥρα καθ' ἣν οὗτος θὰ κληθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ σοβαρῶς καὶ πραγματικῶς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκόν του.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐξετάσεις μικρῶν καὶ μεγάλων. — Ἡ προσδοκία τοῦ ἔθνους. — Οἱ λόγοι καὶ αἱ μηχανορραφαί τῆς αὐλῆς. — Τὰ ξεῖδις ἀναβαλλόμενα. — Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἐν Ἠπείρῳ. — Τὸ μαντεῖον τῆς Δωδώνης, οἱ ἡμίονοι καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τῶν ἱππῶν. — Τίνι τρόπῳ ἡ Γαλλία ἀποφεύγει τὰς φωνάς. — Ἡ ἀναστάσις τῶν μαγισσιῶν καὶ τῶν παρεπομένων. — Σεισμός τηλεφωνικός.

Διατρέχομεν τὰς ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων, τὰς ἡμέρας καθ' ἃς πᾶλλοι βιάως τόσκι μυριάδες μικρῶν καρδιῶν, καθ' ἃς συνάπτονται τόσοι κρίσιμοι ἀγῶνες μετὰ τῶν

στρατιῶν, τῶν πυγμαίων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μαχητῶν ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν στρυφνῶν καὶ δυσνοήτων περιούδων τῶν ἀρχαίων συγγορφέων καὶ τῶν γριφιδῶν ἀλγεδρικῶν παρυστάσεων ἀφ' ἑτέρου, ἐχουσὼν συνεπίκουρα καὶ ὅλα τὰ λατινικὰ συμπῆρα καὶ τὰ λοιπὰ μορμολύκεια τῆς μαθησεως, ἅτινα ἐφεῦρον οἱ σοφοὶ προσβύται πρὸς τυραννίαν τῆς ἐφήβου ἡλικίας. Ἀλλ' ἐνθ' συνήθως οἱ ἀγῶνες οὗτοι παρέρχονται ἀμνημόνευτοι, ἐξ ἐναντίας ἀνιχθήσαν εἰς περιωπὴν ἐθνικοῦ γεγονότος αἱ ἄρτι λήξασαι ἐν Ταταίῳ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, ἐπὶ ἡμέρας διαρκέσασαι καὶ γινόμεναι σχεδὸν δημοσίᾳ ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν παρευρεθέντων ἐπισήμων ὑποκειμένων. Ἐκ τῶν ἐξετάσεων κατεδείχθη ὅτι μέριμνα συνετὴ καὶ ἐπιμέλεια ἐνδελεχῆς κατεβλήθη ὅπως ὁ διάδοχος τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου τύχῃ παιδείας εὐρείας καὶ ἐλληνοπρεπούς, ὁμοφώνως δὲ καὶ ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς φιλομαθείας, τῆς ἐμδριθείας καὶ τοῦ τελείου καταρτισμοῦ αὐτοῦ ἐμαρτύρησαν οἱ διάφοροι αὐτοῦ καθηγηταί, οἵτινες, ἀφ' ὑπέδαλον εἰς ἐξετάσεις τὸν βασιλικὸν αὐτῶν μαθητὴν, ὑπεβλήθησαν καὶ αὐτοὶ ἀνὰ εἰς εἰς ἐξετάσεις ὑπὸ τῆς περιέργου δημοσιογραφίας, ἀνταποκρινόμενης εἰς τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ζῶηρόν ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ· μολονότι κακέντραχεῖς τινες παρετήρησαν ὅτι πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου μαρτυρία καὶ τολμηρὰ θὰ ἦτο καὶ ἥκιστα θὰ συνεβιβάζετο μετὰ τὴν περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν ὑπόληψιν.

Τὸ γεγονός ἀπέκτησεν ἐφέτος σημασίαν ἔκτακτον, διότι συμπληροῦται ἤδη ὀλοσχερῶς ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ νεαροῦ ἡγεμονόπαιδος καὶ διότι μετὰ τινος ἡμέρας ἐνηλικισμένος οὗτος ἀναλαμβάνει θέσιν σημαίνουσαν εἰς τὸ Κράτος, ἂν οὐχὶ δικαιώματι τίτλου ἐπισήμου, δικαιώματι ὅμως βεβαίως τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν πόθων ἃς στηρίζει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἐλληνικὸς λαός. Τὸ ἔθνος συγχαίρει γηθυσύνως τῷ νεαρῷ βλαστῷ τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῖς σεβαστοῖς αὐτοῦ γονεῦσι, μίαν δ' ἐκφέρει μύχιον εὐχὴν ὅπως ἡ ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἐμπνευσθεῖσα τοῖς πᾶσι πεπιύθησις λαμπρῶς ἐπικυρωθῇ, ἐν ἡμέρᾳ μὴ ἀρεστώσῃ, ἐκεῖ εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, ὅπου τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δουλώσεώς του οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαυσε ἀναιρεπολοῦν νὰ ἴδῃ ποτὲ διαφυστεφῇ τὸν ἡγεμόνα του.

Ἡ ἐγένετο δὲ ἀφορμὴ καὶ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου ν' ἀκούσθωσιν ἰσως διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπικύλει τοῦ Ταταίου λόγοι βαρυσήμαντοι, ρήματα ὑψηλῆς ἐννοίας, ἅτινα θὰ ἐμπλήσωσιν εὐφροσύνης πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν. Ὅτε ὁ βασιλεὺς συγκεκινημένος ἐξέφρασε τὰς εὐχριστίας του πρὸς τοὺς καθηγητάς τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐπέκρανε διαβεβαιῶν ὅτι αὗτος «θέλει πάντοτε ἐκτελεῖ τὸ καθήκόν του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος μετ' ἀγάπης καὶ πίστεως», ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης ἐγερθεὶς καὶ λύσας τὸν γλωσσδέτην τῆς διπλωματικῆς περισκέψεως ἀπήντησε δι' εὐγλωττοῦ προπόσεως μεστῆς ὑψηλῶν ἐννοιῶν φιλοπατρίας. Σημῶσιαν μεγάλην ἰδίως εἶχον οἱ λόγοι του ὅτε εἶπεν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων παρέχει ἐαυτὸν κέντρον ἐνότητος εἰς τὸν κατεσπαρμένον Ἑλληνισμόν, καὶ ὅτι ἐκπληροῖ διπλὴν λειτουργίαν, τὴν τοῦ Συνταγματικοῦ βασιλέως, οἷτινος ἡ ἀρχὴ ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν τοῦ Ἑλλήνος βασιλέως, διέποντος τὰς τύχας τῶν πέραν τῶν συνόρων, ὅσοι αὐτὸν ἀνηγνωρίζουσιν Ἑθνικὸν Ἀρχοντα, ἀνευ νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεως τῆς καρδίας.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν πρωθυπουργόν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ἀνησυχίαν